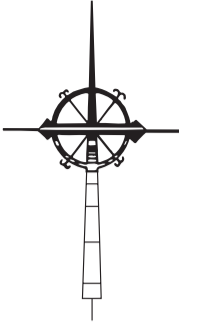

Forssan seurakuntalehti

3.2022

Tässä lehdessä mm.

500-vuotiaasta löydöstä saa iloita edelleen s. 3

Seurakuntavaalit tulevat – oletko valmis? s. 4

Tietokilpailu s. 4

Diakoniatyön muistelua s. 5

Kesäkuvia s. 7

Syksyn toimintaa ja tapahtumia s. 8

Arki-illan ehtoollinen

Yksinkertainen ehtoollinen illalla Forssan kirkossa.

Ti 30.8. klo 18 Esa Löytömäki

Ma 26.9. klo 18 Heidi Sulkko

Ti 25.10. klo 18 Esa Löytömäki

Ti 29.11. klo 18 Eikka Kähärä

Tule hiljentymään arjen keskellä!

SYKSYN 2022 MUSIIKKITILAISUUKSIA:

La 17.9. klo 18 Kamarikuoro Canorus ja Piret Aidulo Tallinnasta. Kolehti ystävyysseurakunnan musiikkityölle.

Su 9.10. klo 18 Kirkosta kajahtaa –Mestaripeerroksia ja taivaallista groovea”, J. Kähkösen yhtye ja mainiot solistit, vapaa pääsy, ohjelma 10 €

Su 16.10. klo 16 Seurakunnan 100-vuotisjuhlakonsertti. Esiintyjinä mm. omat musiikkiyhtymät.

La 5.11. Musiikkiopiston konsertti.

Su 6.11. klo 16 Urkukonsertti. Kaisa-Leena Hannikainen, urut.

Pe 25.11. klo 18 Valon ja musiikin ilta.

Su 4.12. klo 18 Kauneimmat joululaulut Palavan Pensaän ja ukulele-ryhmän kanssa

Ma 5.12. klo 18 Forssan mieskuoron konsertti.

Ke 7.12. klo 18 Mielekäs joululauluhetki

PÄÄKIRJOITUS:

Esa Löytömäki
kirkkoherra

Meitin seurakunta ja huominen

”Meitin seurakunta koetaan omaksi Forssassa. Työ arjessa ja ihmisten kanssa, sydämellinen asenne ja rohkeus ovat vahvuutemme. Toimimme tasa-arvoisesti ja yhdenvertaisesti. Edistämme positiivista uskonnonvapautta.”

Tämä on ydinsisältöä Forssan seurakunnan uudessa tavoitesuunnitelmassa, joka menee kirkkovaltuuston hyväksyttäväksi syksyllä. Satavuotias Forssan seurakunta on edelleen vahva vaikuttaja paikkakunnalla ja alueella. ”Yhteinen työnäky syntyy rukouksessa, yhdessä elämällä ja seurakuntalaisten kanssa kumppaneina. Seurakuntamme on 'Meitin seurakunta', jossa koetaan armon osallisuutta.”

Seurakunnan elämän ydin on armo. Ei hymistelyä tai puoli-villaista hempeyttä vaan hyväksyntää, anteeksiantoa ja elämän rikkinäisyyden keskellä toisten taakkojen kantamista. Armoton aikamme lyö monia kasvoille. Siksi tarvitaan yhteyden rakentamista, välittämistä - ja uskoa. Jumalan tahdon toteuttaminen tässä ajassa on hyvin arkista. Se toteutuu ihmisten välillä. Siinä tarvitaan kunnioitusta ja yhteistyötä eri tahojen kanssa.

Joskus tarvitaan äänen korottamista, toisinaan ollaan hiljaa ja hiljennytään, kun melu väsyttää. Välillä pitää kiirehtiä (vaikka kirkon ympärijuoksussa lasten kanssa), usein tarvitaan taas hidastamista ja pysähtymistä. Lapset ja nuoret eivät odota. He tarvitsevat meitä nyt. Ikäihmiset ansaitsevat huomionsa ja aikamme sekä arjen apua.

Koko kirkossa on entistä paremmin avauduttu ihmisen näköiseen elämään ja uskoon. Kirkon ”Ovet auki” -strategiassa todetaan: ”Tässä ajassa ovien auki pitäminen on erityisen tärkeää. Kirkon tehtävä ei ole pelkästään avata ovia tässä maailmassa vaan avata ovi Kristuksen kautta taivaaseen. Siihen vaaditaan rohkeutta, näkyä, tahtoa ja yhteistä sitoutumista.” Seurakuntana liittymme tähän ja olemme avoimia yhteistyölle ja uusille tavoille. Ihmisen mittaamattoman arvokasta sielua vaalimme hellävaraisesti ja kunnioituksella. Se on myös taivaan porttien avaamista arjen keskellä.

Yksi asia on yhä ajankohtaisempi. Ilmastonmuutos on keskeisimmämme. Seurakunnan tehtävä on auttaa kestävään elämäntapaan. Meillä on vastuu Jumalan maailmasta. Seurakunnan omat energiatilanteet ratkaisut tähtäävät hiilineutraaliin kirkkoon. Meille kaikille omantunnonkysymys on, millaisen maailman jätämme lapsille ja lastenlapsillemme.

Henkisen hyvinvoinnin ja kriinkestävyyden suhteen myös Forssan seurakunta on tärkeällä paikalla. Kirkon jäsenmäärä on alentunut mutta katseet kohdistuvat yhä kirkkoon. Pandemia pysäytti, sodan uhka ja talouden epävarmuus pelottavat, mutta toivo on tallella. Seurakunnan sanomassa se rakentuu uskon ja lähimmäisenrakkauden varaan. Tarvitaan ihmisiä jotka rukoilevat ja uskaltavat kohdata vaikeudet haasteina. Se ei ole vain pappien tai työntekijöiden asia. Kun reformaatio aikanaan toi lukutaidon ja vahvasti ihmisten oikeutta omaan kieleen, se oli tavallisten ihmisten nostamista esille ja arvoonsa.

Forssan seutu on kaikkiaan muutosten edessä sote-uudistuksen myötä. Yhteistyö ja yhdistyminen lisäävät alueen painoarvoa ja ääni kuuluisi paremmin. Seurakuntana olemme valmiita toimimaan koko alueen hyväksi ja tarvittaessa uudistamaan omia rakenteitamme. Jossain vaiheessa on tärkeitä mieltä Lounais-Hämeen kokoista kuntaa ja samalla seurakuntaa.

Pian on seurakuntavaalit, jossa valitaan päättäjät seurakunnan sunnuntaina 20.11. Sitä ennen on mahdollista ennakoäänestyksessä 8.-12.11. taas marketissakin. Vielä ehtii asettua ehdolle 15.9. saakka - oletko valmis? Etsi sopiva valitsijayhdistys tai perusta sellainen, nosta esille asioita, jotka näet tärkeiksi seurakunnassa. Ja muista äänestää!

Ja yhä sanomme seurakuntana: Meitin seurakunta uskoo ja välittää!

Hartaus

TEKSTI: Heidi Heikkinen, Varhaiskasvatuksen ohjaaja

Näkemiin kesä, tervetuloa Syksy!

”Keltaiset lehdet ja ruskeat leijuvat maahan kuin untuvat. Herra, me kiitämme niistä!”
Oravat harmaat ja pulleat, oksalta oksalle loikkivat. Herra, me kiitämme niistä!
Laskee punainen aurinko. Linnut muuttavat maasta jo. Herra, me kiitämme niistä!
Tähtiä pieniä kirkkaita, alkaa vilkkua taivaalla. Herra, me kiitämme niistä!”

Säv. Kaarina Pihlajamäki san. Jaakko Haavio

Menneenä kesänä saimme nauttia aurinkoisista päivistä, lämpimistä päivistä ja suven suloista. Sait ehkä lomailla ja puuhailla monia mukavia juttuja yhdessä toisten kanssa. Aamuisin nukuit ehkä pidempään ja maistelit kenties joitakin kesän herkuja. Minun kesäherkkuni oli jäätelö.

Yllä olevaa tuttua lasten virttä, olemme laulaneet monta kertaa yhdessä lasten kanssa. Saatamme ihmetellä, että miksi ihmeessä laulussa kiitetään syksystä. Pimenevistä illoista, kuraisista saappaita eteisessä ja syysateista.

Kiittäisitkö sinä mieluummin Taivaan Isää ikuisesta kesästä?

Menneen kesän lämpö ja sateet ovat saaneet aikaan sadon kypsymisen. Puita tarkasti katsoessa, huomaat alkavaa värin vaihtumista puiden lehdistä. Puutarhojen omenat, metsän marjat ja maanviljelijöiden viljat ovat valmistuneet kevään ja kesän aikana, syksyn tullen nekin odottavat sadonkorjuuta. Puiden oksat alkavat heikua syysauringon loisteessa keltaisena, punaisena ja ruskeana. Jumala näki hyväksi luoda meille myös syksyn. Luonto valmistautuu syksyllä lepoon, jotta se talven jälkeen pääsee taas yllättämään meidät silmuillaan, väreillään ja vehreydellään.

Syksyllä myös eläimet valmistautuvat tulevaan talveen. Ne rakentavat ja etsivät itselleen suojaista pesiä ja hankkivat ruokaa talvivarastoihinsa. Kotonakin on ihan mukava rakentaa vaikkapa maja

yhdessä tai käpertyä muuten vain viltin mutkaan omaan pikku pesään, iltojen pimetessä ja iltojen viiletessä. Saamme olla turvassa, lämpimässä ja sylissä.

Syksyn tullen on alkanut arki ja tutut rutiinit. Päivähoito, päiväkerho, eskari sekä muut koulut ovat alkaneet isoilla ja pienillä. Forssan kirkossa siunattiin iso joukko pieniä koulun aloittajia koulu-tielle. Kirkkohetkessä rukoilimme kaikille opettajille, hoitajille ja muille kasvattajille viisautta, voimia ja avaraa syyliä ja sydäntä. Pyydyttiin voimaa arkeen; jaksamista, ystäviä kaikille ja läheisiä rinnalle kulkemaan. Kiitimme siitä, että sinä Taivaan Isä kuljet aina meidän kanssamme.

Alla olevan rukouksen on meille kirjoittanut kummityttäreni Hilda perheineen:

Rakas Taivaan Isä.

Kiitos leppoisasta, lämpimästä kesästä. Kiitos uintiretkistä, pienistä matkoista ja partioleiristä. Kiitos frisbeegolfista, Aku Ankoista, jäätelöstä ja kesäruoasta. Kiitos kauniista luonnosta.

Siunaa tulevaa syksyä. Siunaa viljojen puinteja, päiväkotien, kerhojen ja koulujen alkua ja harrastuksia. Siunaa isovanhempia, kummeja, ystäviä ja kaikkia läheisiämme.

Anna kaikille kavereita. Kulje surullisten, sairaiden ja yksinäisten rinnalla. Lohduta heitä.

Kiitos Isä, että olet tukena ja turvana joka hetki. Kiitos, että voimme jäädä sinun syliisi. Amen

Hiljaisuuden rukoushetki

TEKSTI: Eikka Kähärä

Hiljaisuuden rukoushetki on avoin kaikille, jotka kokevat tarvitsevansa säännöllistä hiljentymistä arjen vastapainoksi. Rukoushetkessä lauletaan lauluja ja jotka ovat peräisin Ranskassa sijaitsevasta Taizén ekumeenisesta luostariyhteisöstä. Laulun melodia on yksinkertainen ja niitä lauletaan toistuvasti, kerta toisensa jälkeen. Laulun yksinkertaiset sanat ovat useimmiten Raamatusta ja toistettaessa niistä tulee kuin jatkuvaa rukousta, joka kantaa vielä arjessakin. Saarnan tilalla on hiljaista mietiskelyä, jossa voit levätä Jumalan sanan ja lupauksen varassa.

Hiljaisuudessa on tärkeää olla saada olla vastaanottavana osapuolena. Olemisesta tulee tekemistä tärkeämpää. Rukouksen ei tarvitse olla täynnä sanoja, usein pelkkä läsnäolo on jo rukous. Hiljaisuudessa saamme aavistella Jumalan läsnäoloa, etsiä selvyttä valintoihimme tai kantaa lähimmäistemme taakkoja esirukouksin.

Rukoushetket ovat ekumeenisia ja niissä käytetään ekumeenisia sanamuotoja rukouksista, messut noudattavat luterilaisen

kirkon perinnettä. Hiljaisuuden rukoushetkessä voidaan viettää myös ehtoollista, jolloin kyseessä on Luottamuksen messu.

Rukoushetken jälkeen iltatee kirkon sivusalissa.

Olet sydämellisesti tervetullut hiljaisuuden rukoushetkiin ja Luottamuksen messuun.

LUOTTAMUKSEN MESSUT

Forssan kirkossa
Tiistaisin klo 18
13.9., 18.10. ja 15.11.

Katso myös
www.luottamuksenmessu.fi

VIKSPIRTIN Keskustelupiiri

Keskustelua maan ja taivaan väliltä

Jälleen seuraavana torstaina klo 10-11
Vikspirtissä (Ollintie 6)
Tervetuloa!

Mukana tarinoimassa
15.9. Eikka Kähärä ja Anita Kreivi
20.10. ja 17.11. Anita Kreivi
15.12. Kanttori

Forssan seurakuntalehti

Forssan ev.-lut. seurakunta
Kartanonkatu 16
30100 Forssa
(03) 41 451 klo 9-13

www.forssanseurakunta.fi
Päätoimittaja:

Esa Löytömäki
esa.loytomaki@evl.fi

Toimitussihteeri:
Sirpa Koivulaakso
sirpa.koivulaakso@evl.fi

Kannen kuvat:
Arja Kujala

Sivunvalmistus/paino:
PunaMusta, Forssa

500-vuotiaasta löydöstä saa iloita edelleen – Ja ihan luvan kanssa

Jos olisin kadottanut jotain, toivoisin, että etsintöihin osallistuisi Lutherin Martti. Olen nimittäin melko varma siitä, että hän teki 1500-luvulla yhden ihmiskunnan historian parhaimmista löydöistä. Löytönsä asti hän koki, että synti vaani häntä kaikkialla ja siitä eron pääseminen vaatii jopa ruoskan iskuja. Kaikki muuttui hänen tutkiessaan Raamattua. Jumala olikin hyvä ja salliva, ei ankara isähahmo, joka antaa tukkapölyä ja komentaa nurkkaan pienimmästäkin syystä.

Lutherin löytö oli Jumalan armo. Nyt, 500 vuotta myöhemmin, saksalaisteologin aarteensintä ja sen tulokset unohtuvat valitettavan usein. Onkin hämmästyttävää, että vuosisatojen ajan suomalaisen yhteiskunnan tukena seissyt kristinusko nähdään meidän aikamme Internetin syövereissä ja lehtien mielipidekirjoituksissa asiana, joka pitäisi juuriaan myöten repiä irti suomalaisten arjesta. Onko meidän ajassamme todella liikaa armollisuutta ja lähimmäisen rakkautta? Tuskinpa.

Monissa kirkkoja ja sen toimintaa kritisoivissa teksteissä rivien välistä paistaa se, että kirjoittaja ei tunne kristinuskon ydintä. Niissä kristinusko nähdään sellaisena kuin se ehkä oli 1600-luvulla: Se sai ihmiset vahtimaan naapu-

reiden siveellisyyttä, raittiutta ja kielimään pahanteosta. Se edellytti ihmiseltä täydellistä virheettömyyttä. Nykypäivän kirkon ovet ovat avoinna kaikille. Se ei kiellä eikä käske, vaan antaa lohtua, toivoa ja luottamusta siihen, että elämä kantaa.

Eniten sanan raippaa saa koulujen uskonnonopetus. Uskonnon tunneilla ei rukoilla tai pidetä hartautta. Uskonnon luokassa oppilas pääsee pohtimaan, miten kristinusko vaikuttaa suomalaiseen kulttuuriin, mihin hindut uskovat ja miten pyhissä paikoissa kuuluu käyttäytyä. Siellä opitaan monipuolisesti eri uskonnoista ja annetaan välineitä oman arvomaailman tarkasteluun. Ennen kaikkea uskonnonopetus tarjoaa taitoja toisten katsomusten ja kulttuurien kunnioittamiseen. Niitä taitoja toivoisi kristinuskon kritisoijien välillä soveltavan myös kristinuskoa kohtaan.

Kirkko kulkee läpi elämän ihmisen matkassa monella tavalla. Se on kiinteä osa kansallista muistiamme ja tapojamme. Lapsi saa kasteensa, nuori konfirmaationsa ja hääpari siunauksensa. Kesäinen hautausmaa kukkaloistossaan tarjoaa viimeisen lepopaikan. Joulun tienoilla moni tapa-luterilaiseksiikin itseänsä tituleeraava palaa kirkon penkkiin veisaamaan En-

keli taivaan. Kun omassa kotikunnassa tapahtuu jotakin hirveää, kirkko täyttyy surevista ja lohtukynttilöiden sytyttäjästä.

Moni kirkosta eroaja unohtaa täysin sen tosiseikan, että veroerot päättyivät osittain vähäosaisten auttamiseen. Niillä myös järjestetään tukea pariskunnille ja perheille elämän solmukohdissa. Raha ei kulu vain kirkkohopeiden kiillottamiseen ja öylätin hankintaan. Kirkko ja kotiseurakunta elää ja hengittää kristittyjen arjessa.

Meidän aikamme kaipaa Lutherin kaltaisia löytäjiä. Hektisessä maailmassa armoa ja toivoa ei koskaan ole liian paljon. Tuli se sitten mistä uskontokunnasta tahansa.

Kirjoittaja on uskonnon ja historian aineenopettaja, erityisopettaja sekä Forssan seurakunnan kirkkoneuvoston ja -valtuuston jäsen.

Perheneuvojan pohdintoja

Tässä kirjoitussarjassa perheneuvojat pohtivat parisuhdetta, ihmisenä kasvamista ja muita elämän ihmeellisyyksiä.

TEKSTI: Tuukka Hämäläinen

PINTAA SYVEMPIÄ JUONENKULKUJA

Millaiset elokuvat saavat sinulta neljä tai viisi tähteä? Mikä tekee tarinasta kiinnostavan?

Uskon, että monelle ”yllätyksellisyys” on tärkeä kriteeri. Kaikki ei ole sitä, miltä asiat ensiksi näyttävät. Yllätyksellisyys liittyy usein juonen käännteisiin ja siihen, miten ihmiset toimivat tällaisissa tilanteissa. Kiinnostavissa tarinoissa ihmisistä kuoriutuu esiin uusia puolia – niin arvostettavia kuin halpamaisia. Hyvä tarina menee pintaa syvemmälle; avaa monenlaisia näkökulmia ihmisten käyttäytymisen motiiveihin. Näin se voi haastaa katsojan aikaisempia asenteita.

On erityisen kiinnostavaa tarkastella elokuvaa ohjaajan näkökulmasta. Mihin tämä haluaa suunnata katsojan huomion? Miten hän käyttää kameraa ”sanomansa” välittämiseen? Mihin hän kameransa linssin kohdistaa ja mitä jättää kuvan ulkopuolelle. Joskus ohjaaja haluaa korostaa sen tärkeyttä, mitä ei näytetä ja mistä vaietaan.

Voisiko elokuvan tasojen tarkastelemisen metafora virittää meissä uudenlaista uteliaisuutta ihmisiä kohtaan, joiden kanssa elämme? Se, että kumppanit oppivat yhdessä elämällä ”tuntemaan toisiaan”, luo tietysti heidän välille turvallisuutta. Tunnesuhde voi kuitenkin laimentua, mikäli sorrumme toisistamme liian yksipuolisiin tulkintoihin.

Jos emme tydy elokuvaan, jossa juoni on jätetty ennalta-arvattavaksi ja henkilöhahmot epäluonnollisen yksipuoliseksi, eikö kannattaisi alkaa tarkastella parisuhdetta ja kumppania kiinnostavan elokuvan elementeistä käsin. Ihmissuhteisiin pätee sama kuin elokuvaankin: Mitä yksipuolisemat henkilökuvaukset ja juonenkulut, sitä enemmän irti todellisuudesta!

Voit tarkastella myös itseäsi tarinan kuvaajan ominaisuudessa. Mihin oma ”kamerasi linssi” kohdistuu ihmisissä joita koostat? Millä perusteella rajaat kuvasta pois asioita? Arvojesi vai kenties kipukohtiesi perusteella? Mitä haluat viestittää katsojalle (itsellesi)?

Jokaisella meillä on kaipaus elää ihmissuhteissa, joissa yhtäältä meidät tunnetaan ja toisaalta meidät otetaan vastaan avoimesti.

Kai Chydeniuksen sanoin:

Miten käy minun, kun tunnet minut kannesta kanteen?

Ja juoneni lakkaavat kiinnostamasta.

Ja muistat minusta kaiken....

Heittäytymistä Jumalan suunnitelmiin

Tiina ja Karri Koistinen ovat Forssan seurakunnan nimikkolähettejä. Koistisen perheen suunnitelma oli muuttaa Etiopiaan, mutta ovet eivät pitkästä odotuksesta huolimatta auenneet. Nyt he ovat työskennelleet kotimaassa Kylväjän työssä, ja heille on löytynyt uusi mahdollinen työalue. Jos Luoja suo, niin perhe muuttaa helmikuussa 2023 Ateenaan tekemään diaspora-työtä persiankielisten pakolaisten parissa.

TEKSTI: Leila ja Arto Mäki-Kerttula

Tiina ja Karri, olette odottaneet työalueelle lähtöä jo lähes kaksi vuotta. Miltä tuo odotusaika on tuntunut?

Karri: Pitkältä. Mutta toisaalta lyhyeltä. Raskainta on ollut jatkuva lähdössä oleminen ja se, ettei ole kiinnittynyt Suomessa oikein mihinkään, kun ”kohta me ollaan kuitenkin lähdössä...” Paljon on ehtinyt tapahtua tuon kahden vuoden aikana ja olemme kasvaneet henkisesti paljon.

Tiina: Odotusaika on ollut raskasta, mutta siinä on ollut omat

siunauksensa. Esimerkiksi lasten astmat on saatu todeta ja hoitaa täällä Suomessa. Lisäksi olemme saaneet Suomesta oman kodin, josta on hyvä lähteä ja johon on aikanaan hyvä palata. Ennen kaikkea olemme saaneet kasvaa Jumalan tuntemisessa ja oppineet, mitä on heittäytyä Hänen suunnitelmiinsa ja tahtoonsa.

Ehditte jo pakata laukutkin ja puhua lapsille Etiopiasta. Miten lapset suhtautuivat siihen, ettette muutakaan Etiopiaan? Ja siihen, että uusi kotinne tulee olemaan Kreikassa?

Karri: Muutos oli meillekin iso, joten varmasti myös lapsille. Lapset suhtautuivat asiaan kuitenkin varsin rennosti. Tärkeintä on, että löytyy tutut lelut, oli paikka mikä hyvänsä. Olemme myös perheenä oppineet siihen, että siellä missä olemme yhdessä, siellä on kotimme.

Millaista työtä tulette Kreikassa tekemään?

Tiina: Meidän työnkuvamme on vielä auki. Tarkoituksemme on

työskennellä persiankielisten pakolaisten ja uusien kristittyjen parissa, joten aluksi meitä odottaa kielenopiskelu. Kylväjä on rakentamassa Ateenaan persiankielistille suunnattua koulutuskeskusta, jonka toteutuksessa saamme olla mukana omine lahjoinemme. Työtehtäviimme voi kuulua esimerkiksi organisointia ja viestintää sekä mahdollisesti urheilulähetystyötä (Tiina) ja psykososiaalisen tuen tarjoamista (Karri).

Miten me täällä Forssassa voisimme tukea teitä parhaiten?

Karri: Rukoilemalla meidän sekä pakolaisten ja uusien kristittyjen puolesta. Kertomalla ja innostamalla nuoria lähetystyöhön. Tukemalla työtämme taloudellisesti Lähetysyhdistys Kylväjän kautta.

Tiina: Voit myös liittyä meidän lähettäjätiimiin eli tilata ystävävideomme sähköpostiisi osoitteesta www.kylvaja.fi/liity-tilaa. Olemme tosi kiitollisia, että te forssalaiset elätte kanssamme lähetyselämää!

Seurakuntavaalit 2022

TEKSTI JA KUVA: Esa Löytömäki

TÄRKEÄT PÄIVÄMÄÄRÄT

- 15.9. ehdokasasettelu päättyy
- 8.–12.11. ennakköäänestys
- 20.11. varsinainen vaalipäivä

Mistä seurakuntien luottamushenkilöt päättävät?

Seurakuntavaaleissa valitaan seurakunnan toimintaa suunnittelevat, kehittävät ja ohjaavat kirkkovaltuuston ja kirkkoneuvoston jäsenet. Seurakuntien luottamushenkilöt suunnittelevat, kehittävät ja ohjaavat seurakunnan toimintaa.

Seurakuntavaaleissa valittavat luottamushenkilöt päättävät monista keskeisistä seurakunnan toimintaan, hallintoon ja talouteen liittyvistä asioista. Luottamushenkilöt päättävät esimerkiksi

- seurakunnan kirkollisveroproosentista, talousarvioista ja monista muista talousasioista
- rakennushankkeista
- avustuksista
- monista työntekijävalinnoista ja uusista viroista.
- seurakunnan toiminnan painotuksista
- seurakunnan tilojen käytöstä

Luottamushenkilöt äänestävät myös kirkolliskokousvaaleissa eli valitsevat maallikkoedustajat kirkon ylimpään päättävään elimeen. Kirkolliskokous päättää esimerkiksi kirkon oppiin liittyvistä kysymyksistä ja koko kirkon taloudesta.

Miten Forssassa?

Vaaleissa valitaan kirkkovaltuusto (27 jäsentä). Kirkkovaltuusto valitsee kirkkoneuvoston (8 jäsentä + khra) Forssan seurakunnassa tulevalla valtuustokaudella haasteena on mm. seurakuntarakenteen pohdinta, tilojen remontointi tai joistakin niistä luopuminen. Saattaapa kirkkoherran vaalikin tulla eteen.

Kirkkovaltuusto valitsee kirkkoneuvoston, joka vastaa käytännön johtamisesta ja valmistelelee asiat kirkkovaltuuston päätettäväksi.

Seurakunnassa on myös erilaisia vastuuryhmiä, joissa luottamushenkilöt toimivat toiminnan tukena.

Ehdokkaaksi voi asettua konfirmoitu kirkon jäsen, joka

- täyttää 18 vuotta viimeistään 20.11.2022.
- on seurakunnan jäsen viimeistään 15.9.2022.
- antaa kirjallisen suostumuksen ehdokkaaksi asettumisesta
- on kristillisestä vakaumuksestaan tunnettu
- ei ole vajaavaltainen

Pas tullen ny si!

Voit myös perustaa oman valitsijayhdistyksen viim. 15.9. mennessä! Ehdokkaita voi asettaa valitsijayhdistys, johon kuuluu vähintään 10 seurakunnassa äänioikeutettua jäsentä.

Kysy seurakuntasi ehdokaslistoista ja yhteyshenkilöistä kirkkoherranvirastosta tai nykyisiltä luottamushenkilöiltä ja etsi itsellesi sopiva lista. Listoja perustavat valitsijayhdistykset, joiden taustalla voi olla herätysliike tai poliittinen puolue, usein myös jokin teema tai ajatusmaailma.

Miestä väkevempi

MIESTEN AAMUKAHVIT

Vorssan Vapriikissa jatkuvat torstaina 29.9. klo 7.30

Aiheesta Liikemiehet lähetystyössä alustaa Erkki Haarala.

Lisäksi Mika Poutala avaa näkökulmia uskoon ja urheiluun.

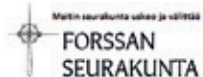
Miten mies jaksaa tässä ajassa? Pysymmekö me mukana perheen ja yhteiskunnan vaihtelevissa aallokoissa? Entä onko Raamatulla jotain sanottavaa tai tarjoaako se miehille rakennuspalikoita ja työkaluja arjen haasteisiin? Tässäpä mietittävää, mutta eipä hätä.

Pohditaan yhdessä näitä ja monia muita meidän miesten mieltä askarruttavia kysymyksiä kristillisestä näkövinkkelistä. Aamiaisen omakustannushinta 5,40 € / ukko.

Ohjelmassa

- runsas puuro- ja kahviaamiainen
- aamulaulu
- ajankohtainen aihe ja asiantunteva alustaja
- tunti aikaa alustukselle, keskustelulle ja yhteiselle ajatusten vaihdolle.

Tervetuloa mukaan!

Sunnuntaina 11.9. 2022

klo 15

vietetään Mäkipirtillä

(Mäkilammentie 1, Forssa)

SADONKORJUUN KIITOSJUHLAA

Mukana tapahtumassa ovat

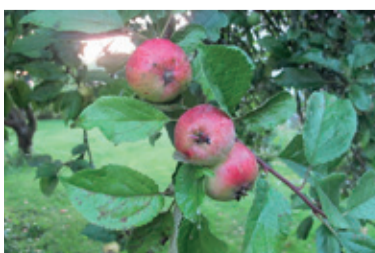
Erkki ja Paula Pennanen,

Eikka Kähärä,

Tiina-Maria Kauppi

sekä Kari Kuusisto,

Suomen Raamattuopistolta.

TIETOKILPAILU Lutherin jalanjäljillä

1. Reformaation, eli uskonpuhdistuksen alkamiselle oli tärkeä hetki, kun nuori Martti Luther teki äkillisen päätöksen lähteä luostariin, vastoin isänsä tahtoa. Mutta mikä olikaan se järkyttävä kokemus, joka sai lakia opiskelevan nuorukaisen huudahtamaan: "Auta Pyhä Anna! Minä lähdän luostariin?"
 - a. Luther joutui merihätään matkallaan Italiaan
 - b. Vihainen isä yllätti hänet keskellä yötä tyttärensä makuuhuoneesta
 - c. Luther joutui yöllä metsässä rajun ukonilman yllättämäksi
2. Luther etsi luostarielämästä rauhaa sydämelleen. Hän ei kuitenkaan löytänyt sitä sieltä, vaan Raamatusta. Mikä olikaan hänen suuri, "evankelinen oivalluksensa?"
 - a. Tekojen lisäksi uskokin on tärkeää pelastumiselle
 - b. Pelastus on yksin uskosta, yksin armosta, Kristuksen tähden
 - c. Hänen olisi pitänyt olla kuuliainen isälleen ja olla menemättä luostariin
3. Reformaation varsinainen lähtölaukaus oli, kun Luther julkaisi kuuluisat 95 teesiään aneakauppaa, paavien valtaa ja katumusharjoitusten hyödyllisyyttä vastaan. Aneiden avulla ajateltiin voitavan lyhentää sitä aikaa, jota ihmisten ajateltiin joutuvan kärsimään kiirastulessa, ennen kuin hän sitten lopulta pääsi taivaaseen. Anekauppa oli kovasti kukoistava bisnes ja katolinen kirkko kääri siitä hyvät voitot. Mutta mihin tarkoitukseen paavi erityisesti noita rahoja tarvitsi?
 - a. Ylläpitääkseen armeijaa, jolla taisteltiin Giuseppe Garibaldin kapinallisia punapaitoja vastaan
 - b. Paavin monien lasten ylellisen elämän kustantamiseen
 - c. Vatikaanin Pietarinkirkon rakentamiseen
4. Lutherin suusta on lähtenyt monta lentävää lausetta. Eräs tunnetuimmista on: "Tässä seison, enkä muuta voi." Mutta missä tilanteessa hänen väitetään sanoneen nämä sanat?
 - a. Wormsin valtiopäivillä keisari Kaarle V:n edessä
 - b. Papin edessä vihaisen isän pakottaessa hänet vihille tyttärensä kanssa
 - c. Kasperin, Jesperin ja Joonatanin edessä näiden iloisesti yrittäessä ryöstää hänet
5. Luther piilotteli hyvän aikaa vastustajiaan tukijansa vaaliruhtinas Fredrik Viisaan hoteissa ja jatkoi sieltä käsin reformaationasian edistämistä. Mutta missä piilopaikka sijaitsikaan?
 - a. Wartburgin linnassa
 - b. Trabantin linnassa
 - c. Wolfensteinin linnassa
6. Vaikka Luther olikin alun perin munkki, hän kyllä meni naimisiin ja saikin elää onnellisessa ja lapsirikkaassa avioliitossa. Hänen vaimonsa nimi oli Katarina von Bora. Mutta mikä hän oli mennessään naimisiin Lutherin kanssa?
 - a. Lutherin taloudenhoitaja
 - b. Erään hyvin vihaisen isän tytär
 - c. Nunna
7. Luther oli tavattoman tuottelias kirjoittaja. Eräessä kirjoituksessaan hän kääntyy pappien puoleen ja kehottaa heitä: "Ryhtykää hoitamaan virkaanne koko sydämeštänne, armahtakaa huostaanne annettua kansaa ja auttakaa meitä iskemään _____ sen ja erityisesti nuorison päähän." Mikähän oli se väline, jota hän halusi näin tuimasti käytettävän?
 - a. Mustepullo
 - b. Katekismus
 - c. Paavin Bulla
8. Lopuksi vielä yksi Lutherin ajatus: "Rakastan musiikkia, koska se on Jumalan lahja, ei ihmisen. Se ilahduttaa mielen, karkottaa Paholaisen ja luo viatonta iloa." Luther teki aikansa tunnettuihin melodioihin uusia sanoituksia. Monet niistä ovat edelleen ahkerassa käytössä. Mikä seuraavista ei ole Lutherin sanoittama.
 - a. Enkeli Taivaan
 - b. Jumala ompi linnamme
 - c. Pieni mies

VASTAUKSET: 1c: Hyvin rajua ukkosta Luther todella säikähti. 2b: Näin se on ja tämä meidän pitää kyllä jo vähitellen aikaa uskoa. 3c: Pietarinkirkkohan se varoja vaati. Miettikääpäs sitä, kun seuraavan kerran tuon maailma suurimman kirkon kupolin alla patsatstelette. 4a: Näin väitetyt. Tosiasiasa Luther ei kai juri näitä sanoja koskaan sanonutkaan, vaikka muuten kyllä puhetta riitti. 5a: Saman paikan mukana nimitettiin myöhemmin myös maineikas itä-saksalainen automerkki. 6c: Kuinkas muuten Katarina oli ylipää tyttö, eikä hänelle kukaan tähänasa sulhasenkandidaatti kelvannut, joten Lutherin ei auttaanut muuta kuin nähdä hänet itse. 7b: Vähä-katekismusista eli kristinoppihan Martti-tohtori käskee iskeä ihmisten ja erityisesti nuorten päähän. Siinäpä hyvä ohje meille tänäänkin! 8c: Tämä viimeinen on jukka kuoppamäen sanotus. Mieleen jäävä sekini.

TYÖ- JA JUTTUTUPA TÖLÖNKODILLA

Työtupa kokoontuu maanantaisin klo 10.00–12.30 Tölön liikekeskuksessa, Rajakatu 11.

Työtuvassa on kolmet kangaspuut sekä muutama ompelukone ja saumuri.

Mikä parasta, maanantaisin kokoontuva Työtupa tarjoaa mahdollisuuden sinulle tulla ja tehdä yhdessä, samalla nauttien kahvista ja hyvästä seurasta.

Tuotteet myydään sopessa ja tuotto käytetään lähetyksen hyväksi.

Eläkkeellä olevien diakoniatyöntekijöiden ajatuksia

Diakoniatyö viettää 150-vuotisjuhlavuottaan Suomessa. Juhlavuoden kunniaksi haastatettiin Forssan seudulla asuvia diakonian virassa Forssan seurakunnassa olleita ja nyt eläkkeellä olevia diakoniatyöntekijöitä. Haastattelukutsun saaneista kolme halusi olla mukana tässä haastattelussa. Diakoniatyöntekijät Leila Lahti, Eeva Rouvinen ja Leila Miettinen kertovat ajatuksesta ja kokemuksistaan diakoniatyössä. He saivat vastattavakseen seuraavat kysymykset:

1. Mikä diakoniatyössä on erityistä ja tärkeää?
2. Minä vuosina olet toiminut Forssan seurakunnan diakoniatyössä ja millaisissa tehtävissä?
3. Kerro jokin muisto omasta työstäsi, jossa diakonia on toteutunut itsellesi merkityksellä tavalla.
4. Mikä on mielestäsi tärkeintä diakoniatyössä tulevaisuudessa?
5. Mikä on parasta eläkkeellä ollessa?

VASTAUKSET KOKOSI: Anni Lautaporras KUVAT: Anni Lautaporras

Leila Miettinen:

1. Ajattelen, että tärkeimpiä ryhmiä kohdata diakoniatyössä ovat maahanmuuttajat, yksinhuoltajaperheet ja mielenterveyskuntoutujat. Ruoka-apu on myös tärkeää, varsinkin nyt kun ruuan hinta kallistuu. Myös yksin asuvien vanhusten huomioiminen on tärkeää.

2. Olen työskennellyt Forssan seurakunnan diakoniatyössä vuosina 1975-1994. Työhöni kuului silloin yleinen diakoniatyö: eläkeläisten toiminta, kotikäynnit, leirit, retket ja kerhot. Minulle kuului osa vammaistyöstä. Vastasin näkövammaisista, liikuntavammaisista ja kehitysvam-

maisista. Pidän myös teologin kanssa sururyhmää ja osallistuin Palvelevan puhelimen toimintaan. Lisäksi työtehtäviä oli yleiseen seurakuntatyöhön liittyen, esimerkiksi puhujana toimimista tilaisuuksissa ja koulujen aamunavauksia. Myös diakonia-vastaanottovuoroja oli jaettu kaikille diakoniatyöntekijöille.

3. En oikein löytänyt tähän vastaukseksi mitään yksittäistä tapahtumaa tai asiaa. Ajattelen, että koko työaikani oli hyvä. Siitä on jäänyt itselleni hyvä mieli ja toivon, että asiakkaillekin on jäänyt siitä jotain hyvää.

4. Tärkeäksi itselleni on viime aikoina tulleet maahanmuuttajat ja ihan lähiaikoina nämä Ukrainasta tulleet. Työ heidän parissaan on tärkeä tulevaisuudessa. Syrjäytyneet nuoret on toinen ryhmä, joka ehkä jatkossa kasvaa. Myös perheiden huomioiminen on tärkeää tulevaisuudessa.

5. Eläkkeellä ollessa ja jo ennenkin ajastani menee paljon äänikirjojen kuuntelemiseen. Kaiken kaikkiaan vapaus työn paineista ja mahdollisuus elää jokainen päivä niin kuin hyvältä tuntuu, on arvokasta.

Eeva Rouvinen:

1. Yksinkertaisesti ihmiset. Eri-ikäisten, monenlaisissa eri elämäntilanteissa ja -vaiheissa olevien ihmisten kohtaaminen, kuuleminen ja rinnalla kulkeminen. Myös uskon ja toivon välittäminen, elämän tukeminen ja mahdollisuuksien luominen esim. erilaisiin vapaaehtoistehtäviin. Kyllä diakoniatyöhön myös kuuluu resurssien mukaan taloudellinen ja sosiaalinen avustami-

nen, mutta tokihan päävastuu on yhteiskunnan eri organisaatioilla. En myöskään halua sivuuttaa diakoniatyön kasvatuksellista merkitystä rippikoulutyössä.

2. Olen aloittanut Kojjärven seurakunnassa 1996 diakoniatyön viransijaisena, johon kuului myös päivä viikossa Forssassa. Paikka tuli tutuksi, ja täällä avautui virka, johon minut valittiin. Siinä sitten menikin vähän yli 20 v. Yleisen diakoniatyön lisäksi minulle kuului mm. vapaaehtoistoiminnan koordinaatio ja -koulutusta, ystävyysseurakuntatyötä ja viimeiset vuodet johtavan viranhaltijan tehtävät. Virassa ollessani suoritin myös sielunhoitajan erityis- ja työnohjaajan koulutukset, joita sain myös toteuttaa.

3. Hyvänä muistona ovat kaikki ne upeat, itsestään ja ajastaan paljon antavat vapaaehtoiset, joissa diakonia monipuolisesti parhaimmillaan toteutuu, ja joiden rinnalla olen saanut kulkea.

Leila Lahti:

1. Lähimmäisenrakkauden toteutuminen seurakunnassa niin diakoniatyössä kuin kaikkien seurakuntalaisten toteuttamana.

2. Tulin Forssaan vuoden 1974

alussa ja jäin eläkkeelle täyttäessäni 60 v. huhtikuussa 2006. Alkuvuosina meitä oli kaksi työntekijää. Forssa ja Kojjärvi olivat silloin yhteistaloudessa eikä Kojjärvellä ollut omaa työntekijää. Tein töitä molemmissa seurakunnissa, mutta painopiste oli Kojjärvellä. Myöhemmin Kojjärvi sai oman työntekijän ja silloin työni oli Forssan seurakunnassa. Kun työntekijöitä tuli lisää, voitiin jakaa työalueita ja -tehtäviä henkilöiden kesken.

3. Jonain aikana vuosituhanen vaihteessa saimme aloitettua eläkeläisten työtupatoiminnan ja lähetyssopen yhteistyön pappilassa. Siihen aikaan oli tapana perustaa Kammareita (olotila) eri puolille. Meidän olotilamme oli ensin Pappilan Kammari (myöhemmin Ystävän Kammari).

4. Maailma muuttuu ja sen mukana myös Forssa. Näen, että diakoniatyön rooli ja koulutettujen viranhaltijoiden tarve on entistä tärkeämpi olemissa ja tulevissa mullistuksissa. Väki vanhenee, yhä useampi on yksin. Ystävän Kammarin toiminta ja seurakunnan panos siinä on hyvin merkittävä. Olen kovin iloinut nykyisen kammarin sijainnista keskellä kaupunkia, johon on myös esteettön pääsy. Monet perheet elävät erilaisissa vaikeuksissa. Jos diakoniatyön mahdollisuudet taloudelliseen apuun ovatkin rajatut, tärkeää on jo aikaisemmin mainitsemani rinnalla kulkeminen ja ammatillinen ohjaus tarvittavan avun ja tuen piiriin.

5. Eläkkeellä olemisessa yksi parhaimmista asioista ovat pitkät, kiireettömät aamut :) ja extempore toteutettavat ystävien kohtaamiset. Tärkeintä on mahdollisuus viettää enemmän aikaa rakkaitten ihmisten kanssa, nauttia lastenlasten kasvamisesta ja löytää jokaisen kanssa ”just se oma juttu”.

Ystävien välittämisessä saatiin aikaiseksi yhteistyö kaupungin ja eri yhdistysten kanssa.

Ystäväpalvelun laajenemisen, ihmisten kohtaamispaikana toimiminen ja lähetystyön tukeminen olivat minulle merkityksellisiä ja iloitsen siitä, että toiminta jatkuu edelleen.

4. Nykyajan monenlaiset haasteet varmaan vetävät työntekijöitä monelle taholle. Mielestäni Raamatun rakkauden kaksoiskäskyssä pysyminen on edelleen ajankohtaista ja kukin toteuttaa sitä näkemystensä mukaan.

5. Nämä kaikki eläkkeelläolon vuodet olen erityisesti ollut iloinen aikatauluttomuudesta. Paljon muitakin ilon aiheita on tietysti ollut, kuten esimerkiksi kukat ja linnut joita nyt ehtii seuraamaan.

KERHOT KOIJÄRVELLÄ:

MATKUN KYLÄTALOLLA IKÄNUORET
Parillisten viikkojen tiistaisin 6.9 alk. Klo 13–15

KOIJÄRVEN SRK-TALOLLA KAIKENIKÄISET
Parillisten viikkojen keskiviikko 7.9. alk. 12.30–14.30 (ruokailu 12.00)

KERHOJEN YHTEINEN JOULUJUHLA
Kojjärven srk-talolla 14.12.2022 klo 12

70-vuotiaiden juhla su 11.9. JUHLAMESSU
klo 10 ja kahvitilaisuus messun jälkeen seurakuntatalolla.

LOUNASPYSÄKKI
Pappilan Pysäkillä perjantaisin, klo 12–13
Tarjolla koulujen ylijäämäruokaa täydennettynä salaattilla, maidolla ja leivällä.
Hinta 2€.
Osoite I linja 2, käynti sivuovesta. Järj. Diakoniatyö

Euron aamiainen
keskiviikkoisin klo 9-9.45
Forssan seurakuntatalon ruokasalissa.
Aamiaisen hinta 1€
sis. puuroa, leipää ja kahvia/teetä.
Tervetuloa aamiaiselle ja nauttimaan mukavasta seurasta!
Järjestää diakoniatyö

MOIKKA TAASI!

Tämä kesä on sitten vietetty Klemelän leirikeskuksesta, ihan niin kuin mun koko suku on jo vuosia tehnyt. Kummitäti ja serkkupojat ovat olleet välillä mun seurana, mut eniten olen nauttinut leireillä olevien lasten seurasta.

Tänä vuonna ne ei edes kastelleet mua, niin kuin viime vuonna. Kastelusta on kyllä sit pitänyt huolta toi meitin taivaanisä. Sen verran on kyl tullut sadetta turkkiin tänä kesänä, että vois se jo vähän hillitä tota kasteluaan. Mutta ei se ole lasten uintia ja riemua hidastanut. Mitä nyt vähän kiljuivat ukkosen jyristessä iltasauhanalla. Ja viranomaiset vielä kielsivät nuotion teon, joten makkarajämiä ei tänä kesänä liikoja löytynyt kun jollain sähköisellä vekottimella niitä paistelivat. Mutta sitäkin ihmeellisempi ufo lensi pihaan valot vilkkuen ja jäi meitin puskaan kiinni. Pikkasen säikähdin. Kuulin kun yks perheleiriläisen iskä sanoi sitä joksikin droneksi... en ymmärtänyt.

Hauskinta lasten kanssa oli leikkiminen ja varsinkin kengurupalloilla pomppiminen sekä kahluaaltaassa läiskiminen. Emänniltä sain herkullisia lihapullia ja tietty juustoa. Mutta

yksi puutui? Missä oli pupu? Kertokaas, onko kukaan nähnyt sitä vai onks se taas jumittunut sinne Kojjärven suunnalle porkkanatiloille? No kohtahan se selviää, kun mää aion ny syksyn alussa mennä sinne Kojjärven kouluun avaamaan niiden aamun. Juu-u, niin ne pyys... et tuu meidän aamunavaukseen. Ja aion muuten löytää pupun sitä ennen oppaaksi mukaan. Ja kyytikin pitäis varmaan joltain saada?

Ja olin mä pariin kertaan ihan Kuutamollakin. No sehän on Forssan kaupungin nuorisotila, jossa sain tänä kesänä käydä myös kaupungin leireillä lasten kanssa puuhailemasa. Arvaa vaan leikittiinkö kirkonrottaa Wahrenin puistossa?

Yhtenä heinäkuun iltana Klemelään tuli ihan hurjan iso porukka. Puhuivat ihan outoa kieltä, mutta olivat tosi hyviä laulamaan sillä oudolla kielellä. Kyllä ne meidänkin seurakunnan ohjaajat osasivat laulaa taas niille mutta suomen kielellä. Laavun takaa kurkkiessani kuulin jonkun mainitsevan ukraina-sanan. Mitäköhän se tarkoittaa? Mutta jotain iloista ja kivaa se on ja haluan toistekin leikkiä sitä "ukraina"

vaikka vaan niiden suloisten lasten kanssa. Sitä odotellessa toivottelee sinulle ihanan värikästä syksyä ja nähdään vaikka kirkon ympäristössä sunnuntaina 18.9. Ja nyt treenaamaan.

t. Kirkonrotta

Rippikoulu leiriavustajan näkökulmasta

TEKSTI: Salla-Mari Toropainen

Aamalla kaikki ovat koontuneet sohville, isokset, ohjaajat ja leiriavustajat ovat jo saapuneet ja nyt katsotaan yhdessä ensimmäisen päivän ohjelmaa. Rippikoululaisten saapumisen äänet antavat merkin palaverin päättymisestä. Katson omat muistiinpanoni vielä kerran läpi tarkastaen, että kaikki tarvittava on varmasti merkattu ylös.

Kävin oman rippikouluni vuonna 2019 talvella, jolloin selväksi tuli heti, että aion hakea isostointiaan mukaan. Innostuin isosena olemisesta välittömästi, sillä huomasi viihtyvän aidosti niin työtä tehdessä, kun vain hengaillessa isoskavereiden kanssa. Tärkeässä roolissa olivat ominaisuudet, jotka koin olevan vahvasti läsnä itsessäni; vuorovaikutustaidot, tilannetaju, tietynlainen heittäytyminen ja ennakkoluulottomuus. Toimin isosena neljällä rippileirillä vuosina 2020–2021, jonka jälkeen siirryin leiriavustajan tehtäviin kolmeksi leiriksi tänä vuonna. Kokemuksesta on siis lyhyessäkin ajassa tullut kerättyä paljon.

Mikä on leiriavustaja?

Leiriavustaja on rippileirillä "isosten isonen", eli toimii kuin heidän esimiehenään. Forssan seurakunnassa rippileireillä toimii kaksi leiriavustajaa, joiden toimenkuva on laaja ja monipuolinen. Päivittäisiin askareisiin kuuluvat

esimerkiksi iltaohjelman, olympialaisten ja ulkoleikkien suunnittelu sekä tehtävien jakaminen isosille. Rippileirillä ollaan töissä 24/7 ja työ käy helposti raskaaksi. Silloin täytyy muistaa ottaa itselleen aikaa ja delegoida tehtäviä työporukalle. On helpottavaa, kun aina ymmärretään ja ollaan valmiita auttamaan.

Leiriavustajan työpäivä

Tyypillinen työpäivä alkaa aamuhartauden jälkeen. Silloin leiriavustajat yleensä kokoavat leiriporukan pihalle, ja vetävät muutaman piristävän leikin. Tästä alkaa rippikoululaisten ohjaajan vetämä oppitunti, ja muilla palaveri. Ensin opiskellaan "raamiksien" eli rippikoulun raamatututustelun osuus, sillä se on isosten vastuulla. Sen jälkeen leiriavustajat käyvät läpi iltaohjelman rungon, jakavat roolit isosille toiveiden mukaisesti ja iltaohjelma vielä harjoitellaan. Lounaan jälkeen pidetään rippikoululaistalle vakituissa pienryhmissä raamis, johon leiriavustajat osallistuvat tarpeen vaatiessa. Tämän jälkeen pidetään leirijumalanpalvelus ja kahvi. Toisen oppitunnin aikana on isosten ja leiriavustajien vapaa-aikaa. Olympialaiset, jotka leiriavustajat ovat suunnitelleet ja valmistelleet yhdessä isosten kanssa pidetään päivällisen jälkeen. Iltaan jää vielä kuu-luisa iltaohjelma leikkeineen, sketseineen ja lauluineen, sauna-

aika, iltpala ja lopulta iltahartaus. Rippikoululaisten mentyä nukkumaan pidetään lyhyt palaveri, jossa puretaan päivän tapahtumat ja fiilikset.

Työpäivään kuuluu leiriavustajilla myös ohjelmassa näkymätön työ, joka sisältää tarkkailua, organisointia ja etukäteissuunnittelua. Leirin sujuvuuden kannalta on tärkeää, että kaikki ovat perillä omista tehtävistään. Isosten työtä helpottaa, kun WhatsAppiin kilahtaa lista kaikista tarvittavista materiaaleista, ja rippikoululaisten ei tarvitse odotella, kun paperit ja kynät on haettu jo. Etenkin merkittävää on se, että kaikilla on kivaa. Leiriavustajat huomatesa- saan voivat matalla kynnyksellä tehdä muutoksia, jotta kaikki pääsevät osallistumaan itselleen sopivalla tavalla. Joskus työhön

sisältyy myös varsin omituisia tehtäviä, kuten valheenpaljastuskoneen leikkaamista pahvilaatikoista, kumiastian piilottamista kuusen alle ja tyhjien pullojen etsimistä. Jokainen päivä tuo tullessaan jotakin uutta.

Mitä leiriavustajan työ on tuonut elämäni

Isostoiminnan kautta olen päässyt tutustumaan itseeni ja omiin vahvuuksiini. Minulle on selkiytynyt ajatus mitä tulevaisuudessa toivon työuraltani. Saan kokea itseni hyväksytyksi ja työni arvostetuksi, mikä on huomattavasti kohottanut itsetuntoani. Vastuuta on paljon, sillä työn jälki näkyy välittömästi leirin ilmapiirissä ja toimivuudessa, mistä usein jää lähtemätön mielikuva rippikoululaisten mieleen. Toisaalta se juu-

ri tekee työstä sen arvoista. Ilo, yhteenkuuluvuuden tunne ja kultaiset muistot ovat rippileirillä tapahtuessaan käsin kosketeltavia, ja se on suurin kiitos, minkä työstään voi saada.

KUVIA KESÄSTÄ

KUVAT: Outi Aro-Heinilä,
Virpi Ryyttä,
Esa Löytömäki ja
Pekka Havanto

Juhannuksena vietettiin kansanlaulukirkkoa Forssassa ja Kojjärvellä.

Asko Kantola saarnaa Hillonkulmalla.

Urkuvartissa sai rauhoittua hetken Forssan kauniissa kirkossa.

Mölkyn pelaajat vauhdissa ja katsoja myös.

Viljapeltojen ja metsän keskellä kesäseuroissa Hillonkulmalla.

Seurakunta vieraili hoivakodeissa "Meitin seurakunta 100" -juhlavuotta muistan musiikin ja tarjoilujen kera.

Eläkeläisten kesäpäivän aikana pääsi kiertämään tietokilpailurataa.

Seuroissa.

Lasketaan rahoja lähetystyölle.

Yhdessä on hyvä heittää possua ketjulla.

Ukulele-orkesteri piti kesälaulut Kojjärven lintutornilla Tiina-Marian kanssa.

Kirkonoppaat Mette ja Oskari esittelivät kirkkoa kesän ajan vierailijoille ja auttoivat suntoita.

Eläkeläisten kesäpäivän viime hetken hemmottelua ennen kotiinlähtöä.

Konfirmaatioissa oli isosta koottu oma bändi kanttorin tueksi. Kuva Pekka Havanto.

Virsijazzia kuunneltiin ja laulettiin 14.8. Forssan kirkon pihalla Outi Aro-Heinilän, Erkki Liikasen ja Juhani Kähkösen yhtyeen kanssa.

Hautausmailla tutustuttiin historiaan ja nykypäivään Forssassa 9.8. ja Kojjärvellä 14.8.

